

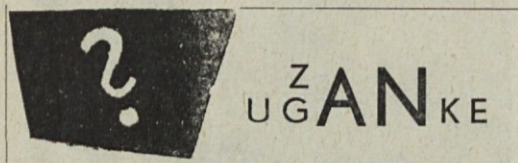
naša luž

ŠTEVILKA

6

Slika na 1. strani ovitka:

Veličastna Marijina bazilika v FATIMI. — Sem radi poromajo tudi naši verni rojaki.

REBUS

K A Č A O P
K A I V S J

Kaj pravi kmet kravi? Glej noge!

Nagrajeni reševalci

Naša velikonočna nagradna uganka je vzbudila med bralci veliko zanimanja in smo nanjo prejeli 39 rešitev. Kakor jo je večina prav rešila, je nekaj vprašanj delalo nekaterim težave. Teško je bilo uganiti, katero slovensko reko uganka misli. Zato so nekateri nadomestili reko Sotlo s kakšnim bližnjim domačim potokom. Nekdo je napisal, da je dežela ob morju Izola, ko je v resnici Istra in je Izola kraj v Istri. Kaj

NAŠA LUČ

list slovenskih izseljencev v zapadni Evropi. — Izide vsak mesec razen junija in avgusta, desetkrat na leto. — Dopolise za številko, ki izide konec meseca, pošlji uredništvu ali poverjenikom vsaj do prvega v mesecu. * Dobra slovenska srca med našimi izseljenci vzdržujejo ta domači list, ko s svojimi darovi ali naročnino poravnajo stroške za njegovo izdajo. * Kdor naroča list naravnost pri upravi v Celovcu, naj tja pošlje tudi naročnino: 28 šil., 50 bfr., 600 ffr., 4 h. gld., 4,50 DM, 700 lir, 12 angl. šil., 1,50 dol. * Darove lahko izročite tudi poverjenikom lista v svoji deželi. * UREDNIŠTVO in UPRAVA „Naše luči“, Viktringer Ring 26, Celovec-KLAGENFURT, AUSTRIA.

LATOVŠČINA

Maj = majnik

Prenik lenik penik ganik manik janik
senik slanik vanik obnik hanik janik.
Prevedi ta latovski stavek v slovenščino!

SRBSKA NARODNA UGANKA

Belo res je — dan pa ni,
črno je — niso noči,
je zeleno — a ni trava,
rep ima — vendar ni krava.

Kaj je vendar to?

Poglej v prihodnjo številko, če si
pravrešil.

REŠITEV ZANK

zadnje številke:

Pobiralnica: Čujte gore in bregovi, da
sinovi Slave smo.

Srbska narodna uganka: pismo.

Zlogovnica: Pridi, Zveličar.

dela človeku kratek čas, tudi niso znali ne
kateri uganiti. Najbrž ne kadijo in ne vedo
da je to tudi tobak. Pa recimo, da je to
tudi „torok“ (tarok-karté). Nekdo pri rešit
vi ni napisal pravilnega velikonočnega spo
ročila.

PRAVILNO SO REŠILI UGANKO:

Anglija: Ciril Svete, Waltman Cross;
Nely Podpadec, Aberdare; Stane Pevec
Watton-at-Stone; Z. Križman, Wolverham
ton; Jožica Basso, Wolverhampton.

Argentina: Rot Joža, Lanus. Bs. As. —

Austrija: Cilka Kranjc, Slovenji Plajberk
Rezi Hobel, Celovec.

(Nadaljevanje na zadnji strani ovitka)

Vera in politika

Često imamo priložnost prepričati se, kako zmedene pojme imajo ljudje o kočljivem predmetu, ki zadeva vero in politiko. Mnogi so namreč uverjeni, da ti dve nista v nikaki medsebojni odvisnosti. Vera se nanaša na onostranstvo, modrujejo ti, politika pa na tostranstvo. Področji obeh sta s tem jasno določeni in da bo mir v družbi, mora vsaka ostati na svojem.

Kakor se to lepo sliši, stvar ni tako preprosta. Skušali jo bomo obrazložiti, kolikor je v nekaj stavkih pač mogoče.

*

Kaj je vera? VERA JE ODNOS ČLOVEKA DO BOGA. Ta odnos se izraža v treh dejanjih:

- 1) V verovanju, v priznavanju Boga.
- 2) V molitvi, kjer Boga častimo, prosimo ter se mu zahvaljujemo.
- 3) V poslušnosti božji volji, v spolnjevanju zapovedi.

Naloga organizirane verske skupnosti je ljudi poučevati in jih navajati k omenjenim trem dejanjem.

Kaj je politika? POLITIKA JE SKRBA ZA JAVNO DOBRO, za blaginjo skupnosti. Vsak poedinec je del te skupnosti, ki more imeti različna imena in oblike. Naravno je, da se poedinec briga najprej za sebe, a zanimati se mora tudi za skupnost, v kateri živi. Imeti mora torej smisel za politiko. Človek, kateremu so zadeve skupnosti „deveta briga“, je sebičnež. Cilj političnega delovanja je, kot smo rekli, blaginja skupnosti. To blaginjo je mogoče doseči po družabni urejenosti, ki daje vsakemu svoje in stremi za stalnim napredkom

na vseh področjih družabnega življenja. Pametna politika tedaj s svojim delovanjem ostvarja pogoje, ki omogočajo mir in sožitje v družbi.

*

Ko smo objasnili pojma vere in politike, se vprašajmo, kakšni so njihuni stvarni odnosi v življenju družbe.

Ti odnosi so globlji in nujnejši, kot si često mislimo.

Povsem jasno je, da vera potrebuje politiko. Za svoje delovanje na zemlji vera namreč potrebuje ZDRAVE SOCIALNE RAZMERE, RED IN MIR TER SVOBODO za svoje versko delovanje.

Pa tudi politika, čeprav tega mnogi nečejo priznati, krvavo potrebuje pomoč vere pri njenih naporih za blaginjo skupnosti. *Kajti vera more po svojih življenjskih smernicah nuditi EDINO TRDEN TEMELJ vsemu družabnemu življenju.* Že pred leti smo na tem mestu opozorili na izjavo pokojnega ameriškega predsednika Roosevelta, ki se glasi: „Narod, ki zametuje 10 božjih zapovedi, je zgubljen!“ Vera vzgaja politiki LJUDI, ki so pošteni, vestni in trdni značaji z velikim smislom za odgovornost in z globoko ljubeznijo do sobratov. In slednjič naklanja vera resni in dobronamerni politiki poseben BOŽJI BLAGOSLOV pri njenih vztrajnih naporih za vzvišen, a težko dosegljiv cilj.

Iz navedenega bomo razumeli, da imata vera in politika vendarle mnogo skupnega. Vera se ne more razvijati brez zdrave politike in politika ne more uspešno služiti javni blaginji brez zdrave vere. Ločiti drugo

od druge je nesmisel in silna škoda za naravno in nadnaravno blaginjo članov družbe.

*
V luči teh načel nam ne bo težko odgovoriti na pomisleke in ugovore, ki jih v življenju često srečujemo.

„Brigajte se za duše in ne vmešavajte se v politiko!” kličejo nekateri duhovnikom. Ob tem očitku bi se dalo marsikaj povedati. Priznati je treba, da je dušno pastirstvo prvotno in najvažnejše duhovnikovo opravilo. Toda razumeti moramo, da je često strogo dušnopastirsko delo stvarno nemogoče, ako odgovarjajoča politika, ki ima, kot smo rekli, na skrbi javno blaginjo, hodi kriva pota. So bile včasih in so še ponekod take gospodarske, socialne, kulturne in politične razmere, da mora duhovnik iz pristne skrbi za duše poseči v zadeve, ki same po sebi ne spadajo v njegovo področje. PRIZNAVAMO PA, DA TO VELJA LE V PRIMERU, AKO ZA TAKA OPRAVILA NI NA USLUGO PRIMERNIH IN SPOSOBNIH KATOLIŠKIH LAIKOV.

Tako so slovenski duhovniki ob koncu preteklega in v začetku tega stoletja s širjenjem ZADRUŽNE MISLI med Slovenci storili ogromno dobrega za gnotni in moralni napredek naroda. Isto velja za prosvetno delovanje slovenske duhovščine.

Omenjena načela enako opravičujejo škofo po zapadnih državah, ki pred volitvami opozarjajo vernike na njihovo DOLŽNOST voliti take kandidate, ki priznavajo in branijo pravice vere, Cerkve in vernikov.

Je pač tako, da se dušno pastirstvo ne vrši nekje na zvezdah, temveč tu na zemlji, kjer politika vsaj v trenutnih razmerah igra silno važno vlogo.

Politika more dušno pastirstvo pospeševati ali pa ga ovirati in celo onemogočati.

Iz navedenih razlogov more dušni pastir redkokdaj skrb za javno blaginjo popolnoma pustiti ob strani.

„Vera spada v cerkev in ne na ulico!” spet robantijo drugi. Na prvi pogled ima to besedičenje videz stvarnosti, a ne prenese resnega premisleka. More se namreč

dogoditi, da gotova politika vernikom na najrazličnejše načine sploh onemogoča obiskovanje cerkve. To se ne dogaja samo v komunističnih državah, ampak tudi, čeprav v milejših oblikah, v mnogih zapadnih deželah, kjer se v nekaterih podjetjih dela ob nedeljah, a počiva med tednom.

Poleg tega moramo poudariti, da vera NE spada samo v cerkev, marveč ji moramo dovoliti dostop, kjer so ljudje, KJER JE ŽIVLJENJE. POSLANSTVO VERE JE PREPOJITI VSE ŽIVLJENJE Z NAČELI KRŠČANSKE RESNICE PRAVIČNOSTI IN LJUBEZNI TER GA NA TA NAČIN OBNOVITI IN DVIGNITI. Vera mora zato VEN iz cerkve na ulice, rudnike, pisarne, trgovine, gledališča, zabavišča in parlamente.

*
A ko nas gornje misli še niso povsem prepričale o soodvisnosti vere in politike, se vprašajmo, KAM PRIDE POLITIKA BREZ VERE? Politika brez temeljev, brez čuta odgovornosti? Pretresljiv odgovor na to vprašanje nam nudi sodobni svet, ki je poln krvi, solza, krivice, strahu in mržnje.

*
Vera je in ostane TEMELJ osebnega in javnega življenja. Politika, ki jo vodijo iskreno verni ljudje, je politika globoke odgovornosti za blaginjo skupnosti, ki ima temelje, je politika, ki molí in je zato deležna božjega blagoslova.

V-ko.

ČASOPIS NI DOBER

1. če povečuje zločine in zločince;
2. če podrobno popisuje nezakonite in nemoralne dogodke;
3. če se zaničljivo izraža o cerkvenih in državnih postavah;
4. če popisuje surova, nasilna in krvoločna dejanja;
5. če vsebuje nedostojne slike;
6. če žali verski čut;
7. če zasmehuje katerikoli narod, vero ali raso.

SV. Ciril IN Metod

Pojavila sta se kot nekaj edinstvenega med slovanskimi narodi. Vedno, kadar razmišljam o nji, ju moram postaviti v isto vrsto med Slovani, kot sta bila sv. Peter in Pavel med Rimljani. Njuna zvezda ni vžšla kot trenutni pojav na zemljinem nebu, ki posveti v temo in izgine, temveč kot zvezda stalnica, ki ožarja nebo že stoletja in to iz dneva v dan bolj.

Dasi tujca, sta vedela, da nič ne more globlje vsaditi evangelija v dušo spreobrnjenca kot domača beseda. S tem, ko sta dala slovanskim narodom možnost izraziti vero in besedo tudi pismeno, sta se lotila zelo kočljive naloge. Slave, ki jo običajno uživajo prvoboritelji evangelija, nista bila deležna. Pot, za katero sta se odločila je bila ne samo težka, ampak naravnost mučeniška.

Kakšna huda preizkušnja je morala biti za nju poziv sv. očeta, da se opravičita v Rimu za svoje delo ter izpričata svojo pravovernost! Zvesta prvi odločitvi in sklepu oznanjati evangelij v narodnem jeziku sta šla na pot. Rim ju je priznal — ni verjel klevetam. Koliko zadoščenje za izmučena borca! Narod, ki ju je na tej poti spremljal v strahu in trepetu, je bil priznan na najpristojnejšem mestu. Dovoljena je bila uporaba njegovega jezika celo v cerkvi.

Iskra, ki sta jo Ciril in Metod prižgala, se je razplamtela v velik ogenj, ki ga tudi vse prizadevanje Nemcev ni moglo pogasiti. Dasi je preteklo tisoč let, predno sta dosegla čast oltarja, vendar njuna zapuščina ni ostala mrtev kapital. Njuna ideja je skozi stoletja prekvašala človeštvo — posebno še slovanski svet. S priznanjem njunega dela, na verskem ali jezikovnem področju, je bil jezik slovanskih narodov postavljen v isto vrsto kot jeziki vseh ostalih narodov na svetu. Demokratično načelo, ki je toliko značilno ravno za Cerkev, je prav s priznanjem, ki ga je dalo slovanskemu jeziku po posredovanju apostolov slovanstva sv. Cirila in Metoda — doma iz okolice Soluna — kot tudi s priznanjem žr-

tev in dela, ki sta ga razvila med Slovani, doseglo zelo značilen uspeh. Sv. Ciril in Metod se po pravici imenujeta apostola Slovanov, apostola ne samo zato, ker sta prva širila v narodnem jeziku evangelij o božjem odrešenju, ampak sta za ta svoj cilj tudi trpela in vse žrtvovala. Kar pa je rojeno v trpljenju in je združeno z ljubeznijo, rodi trajen uspeh.

Njun uspeh je potrdilo za našo borbo svobode in vere. Po njih je prišlo Slovanom upanje in vera; po njih bo na novo zasijala svoboda in se ohranila vera. Če zavržemo sebe in poteptamo svojo slovensko misel, se odpovemo dediščini, za katero sta se žrtvovala sv. Ciril in Metod. Tega pa storiti ne moremo, ker — kdor zaničuje se sam, ni vreden spoštovanja.

PKO.

Vsemogočni večni Bog, po svojih svetih oznanjevalcih in škofih Cirilu in Metodu si slovanske narode privedel k spoznanju svojega imena; daj nam, ki se veselimo njunega praznika, da pridemo v njuno družbo.

Bilo je na vlaku. Skupaj so sedeli drug drugemu tuji ljudje. Star mož potegne iz žepa robec, pa mu pade star rožni venec na tla. Sosed, mlad fant mu ga pobere. „Še molite, očka?“ vpraša z nasmehom. „Še, še,“ odvrne starček. „Jaz pa ne, sem že iz druge dobe,“ pravi fant. „Nimate vere?“ Fant odvrne samozavestno: „Imam, a samo v naravo.“ Starček nič ne odvrne ampak gleda skozi okno.

Ker pa je bila vožnja dolga, so se začeli pogovarjati. Nekdo začne pripovedovati smešnico. Starega pastirja, ki se je rodil in živel samo med ovci v gorah, so vprašali, kaj se mu zdi, da je na nebu bolj potrebno: sonce ali luna. Pomišljal je, potem pa odgovoril: „Mislim, da luna, ko sveti ponoči, sonce sveti podnevi, ko je že itak svetlo!“ Vsi so se smejali naivnemu odgovoru. Pa se spet oglasi oni stavec z rožnim vencem: „Pastirju se smejete, ker verjame, da je mogoče biti svetlo brez sonca. Pa so učenjaki, ki so še bolj brez pameti. Učijo mladino, da dela vse narava, pa da ni Boga. Po mojem je to še bolj nemogoče, kot da je sonce svetloba brez sonca, ker narava in njeni zakoni so od Stvarnika. Če bi on izginil, bi tudi narava prestala.“

Popotniki so postali resni. Nekdo je pritr dil: „Tako je.“ R. Francija

Hočeš ali nočeš . . .

*Hočeš ali nočeš, Bog nas je ustvaril,
moč svetovom, zemlji rast podaril.*

*Se upiraš ali kloniš,
če tajiš Ga ali moliš:*

On je bil in je in bo nad nami,

*Hočeš ali nočeš, roka vse drži njegova,
svet prenavlja, vzbuja znova.*

*Človek zida naj v oblake,
naj stori še dela take —
brez Boga nič ne obstane.*

*Hočeš ali nočeš — v Njem samo je sreča
tvoja.*

Ni drugje nikjer za nas pokoja.

*On bo tudi dal plačilo,
kakor je življenje bilo —
to pa bo za celo večnost.*

R. Francija

(Dodatek)

V številkah 1. do 7. „Naše luči“, V. letnik (1956) smo objavljali vrsto napovedi, iz katerih zgle da, da stojimo pred važnimi dogodki za človeštvo. Ne da bi hoteli tedaj izrečene sodbe v čem spreminjati, se nam zdi prav, če objavimo kot dodatek še druge podobne vesti iz različnih zasebnih razode tij, na katere so nas opozorili naši prijatelji.

9. Vest iz Salette

Pre den se je Marija prikazovala v Lurdu, je govorila otrokom v Salette, ki je danes slovita gorska božja pot. Pripovedovala jim je o hudih rečeh, ki se bodo zgodile v bodočnosti, ker ljudje žalijo Boga v tako veliki meri: zmede, vojske, potresi, preganjanje pravičnih. „Potem pa bo Jezus Kristus v svojem velikem usmiljenju ukazal svojim angelom uničiti vse njegove sovražnike. Naenkrat bodo preganjanci Jezusove Cerkve in grehu predani ljudje uničeni in zemlja bo postala kakor puščava. Potem pa bo mir, sprava Boga z ljudmi; Jezusu Kristusu bodo služili, ga častili in slavili; ljubezen bo cvetela povsod. Novi kralji bodo v pomoč svetj Cerkvi, ki bo močna, ponižna, pobožna, preprosta, goreča posnemovalka Jezusovih kreposti. Evangelij bo oznanjan povsod, delavci Jezusovi bodo enotni . . .“

10. Vračanje ljudi na deželo

P. I. Schons, benediktinec, popisuje v knjigi Lumpensammle rpfarrer und Bubenapostel življenje franc. duhovnika Edvarda Lamy, ki je umrl l. 1931. Ta svetniško živeči duhovnik je le malokdaj govoril o bodočnosti in o tem, kaj ve, kako bo. Ne koč je govoril, da mu je Marija nekoliko odgrnila zaveso prihodnosti in da naj se predamo popolnoma njenemu usmiljenemu varstvu. Lucifer, da „igra z zadnjim adutom; on misli, da je partijo že dobil, pa se moti. Treba je moliti s polnim zaupanjem, kljub njegovemu rohnenju.“ „To varne bodo mnogo delavcev odpustile in vračali se bodo zopet na deželo. Bo mnogo težav. Sploh se bo povrnilo stanje prvih kristjanov, pa bo takrat malo ljudi na zemlji.“

11. Kanadsko sporočilo

Neka sestra usmiljenka v Montrealu je sporočila svojemu duhovnemu voditelju, da ji je 5. avgusta 1949. Marija tožila, da ljudje premalo važnosti polagajo na njene želje, povedane v Fatimi. 26. nov. jo je menda videla v solzah govoreč: „Komaj še zadržujem razžaljeno Pravičnost Očetovo. Tokrat bo prišlo nad ves svet še nekaj hujšega, kot je vojna. Prišle bodo šibe, lakote in potresi zemlje, ki bodo pokopali veliko število ljudi pod seboj...“ 28. nov. ji je menda govorila, da je na izbiro le dvojce: ali trpeti ali pa biti pogubljen. Kar ji je menda govorila 14. dec., je še bolj določno: „Še enkrat se ponuja rešitev... toda duše so potopljene v grehe... Če ne bodo čule mojega sporočila, bo v kratkem neizbežna katastrofa...“ „Sedaj pa čuj, kaj bo pred temi velikimi zli. Neko zimskomrzlo noč se bo zaslišalo strahotno grmenje. Vso zemljo bodo stresli potresi zemlje. Množica ognjenih zvezd bo spremenila v prah vse, kar je postalo pokvarjeno od greha. Žgoči vetrovi bodo zaveli in zrak bo napolnjen z žveplom, zastrupljenim plinom in dušecim dimom. Porušili bodo napuhnjena dela, ljudi in reči. Tedaj bodo ljudje spoznali, da je nad njimi Višji od njih... Tedaj zapujate v mene, molite in delajte pokoro, zahvaljujte Boga za te preskušnje. Pravične in bogabojče duše, zapujate tedaj v moje Brezmadežno Srce. Vztrajajte v ljubezni in plemenitosti eno noč, en dan, drugo noč in dan; kajti tretjo noč bo konec grozot: naslednje jutro bo kot nikdar bleščeče sonce zasijalo in sledilo grozi velike teme.“

To sporočilo je škof Breynat iz Mackenzie poslal sv. očetu. Podobno je videla Ana Marija Taigi (NL 1956. št. 4).

12. Ognjen dež

Čudno je, da je nekaj podobnega videla že 1. 1946. ustanoviteljica neke družbe v Rimu. Videla je, kako je ognjen dež padel nad Rusijo. Marija ji je menda rekla, da ta ognjen dež ne bo od atomske vojne. „Kaj je to, da vidim mnoge uničene od ognja, a drugi ostanejo nedotakljivi?“ „To je posebna kazen za slabe in hudobne“. Baje je videla, kako je bil tudi ostali svet kaznovan po mnogih „šibah“ božjih naravnega

izvora. Njen spovednik, pravijo, da misli, da se bo to zgodilo še pred 1960. letom.

13. Terezija iz Konnersreutha

Ta žena z Bavarskega že leta in leta ničesar ne uživa razen sv. obhajila. Vsako leto doživlja Kristusovo trpljenje in se ji pojavljajo rane na rokah in nogah. Cerkev o tem še ni izrekla nobene sodbe. P. Naber iz Konn. piše, da ji je Kristus rekel: „Izzvan sem po grehih ljudi; kazen je neodložljiva. Če me boš prosila za rešitev duš v zadnji uri, te bom uslišal. Mnogo ljudi je, ki po župnijah zadoščujejo za grehe, da bi zadržali kazen; toda to zadoščevanje ni več zadostno. Kazen bo prišla, to je gotovo in neizogibno.“ Ko je Terezija vprašala, kdaj bo to, ji je odgovoril: „Prišlo bo nenadoma!“

14. Sedemdeset ur

Neki italijanski stigmatiziranci se je menda prikazal Kristus in tožil, kako ga ljudje žalijo, da je svet vreden „samo ognja, uničevanja in smrti.“ Verniki, da naj več molijo, da omilijo pravično razsodbo. „Toda šiba ognja je blizu, ki bo zemljo očistil od hudega...“ „Če se ljudje ne vrnejo k Bogu z molitvijo in pokoro, bo smrtonosno orožje uničilo ljudstva in narode... Oblaki z ognjenimi bliski na nebu in ognjen vihar bodo drveli čez svet, tako strašna šiba, ki je človeška zgodovina še ni videla. To bo trajalo 70 ur. Brezbožni bodo pogaženi in odstranjeni...“

15. Plašč usmiljenja

Razni listi, med njimi nekateri v Nemčiji in v Združenih državah, so objavili „zadnji Marijin opomin neki duši na veliki petek 1955.“ Vsa žalostna ji je menda povedala med drugim: „Človeštvo se bo potopilo v žalost, ker bo Bog sprostil svojo pravično roko. Ti dogodki so blizu. Prevrat zemlje bo strašen, ker so ljudje zgubili pot do Boga in jih obvladuje satanov duh kot za časa vesoljnega potopa.“ „Bič je blizu...“ „Ljudje tega ne slutijo in se ne pustijo prepričati, da so moje solze vidno znamenje in svarilo...“ „Strašen ognjen bič bo prišel z neba in božja Pravica bo kaznovala po velikosti krivde... Nekateri narodi bodo očiščeni, drugi pa bodo popolnoma izginili...“ Pokazala ji je svoj plašč: „Glej,

kako je velik. To je plašč mojega usmiljenja za vse, ki se skesano vrnejo k mojemu Srcu. Zadržujem božjo Pravičnost in podaljšujem čas usmiljenja.”

Tej duši v Québecu je bilo baje naročeno, naj pove to vsem, da bo nova generacija vedela, da so bili ljudje prej opomnjeni pravočasno, naj se vrnejo k spolnjevanju božjih zapovedi, delajoč pokoro in bi mogli preprečiti strašno gorje.

Malo zatem je „Kraljica vseh narodov” sporočila v Amsterdamu v cerkvi sv. Tomaža Akvinskega molitev, ki vse to nekako povzema: Marija je proglašena za Kraljico sveta. Zdaj more priti, da prežene zlega duha.

Velikonočna poslanica sv. očeta l. 1956, se zdi, je podobnega pričakovanja polna. Tako je rekel: „Pridi, Gospod Jezus! Človeštvo nima več moči, da bi odrinilo oviro, ki jo je samo postavilo proti Tebi. Pošlji svojega angela, Gospod, in daj da bo postala naša luč svetla kot dan, da pride nov dan obzarjen z novim in čudovitejšim soncem. Pridi, Gospod Jezus! Toliko je znakov, da Tvoj povratek ni več daleč.”

Služkinja - dekle

Rada pesem bi zapela
in odprla bi srcé,
toda preveč imam dela
revna služkinja - dekle.

Zjutraj moram prva vstati,
ko še drugi vsi leže,
in zvečer ne smem zaspati,
doklér vsi ne pozaspé.

Zdrava moram vedno biti,
tudi če me vse boli,
in oblačiti se čedno —
skoraj kot gosposka hči.

Znati moram vse olike,
kakor kje zahteva čas,
in pa delati razlike,
kakor poje višji glas.

Malo le imam prostosti,
za Marijo pa dovolj,
njena v cvetni semi mladosti,
njena v majniku najbolj.

Pesem nam je poslala rojakinja Matl.
iz Francije.

Motiv iz Julijskih Alp. — Eden največjih poznavalcev zemeljskih lepot, Anglež dr. Tom G. Longstaff je rekel o slovenskih gorah, da so mu po 40 letih hoje po raznih gorah od Kavkaza, Himalaje tja do kanadskih gora in Alaske najbolj zaželeni in bi jih rad še enkrat obiskal.

„Rodna gruda“ in Djilasova knjiga

„Rodna gruda“, katero pod nadzorstvom komunistične partije izdaja Slovenska izseljenska matica, se razburja zaradi našega kratkega poročila (Tri pričevanja, Naša luč, dec., 1957.) o znani knjigi: „Novi razred“, kjer Milovan Djilas (izg. Džilas), do včeraj v Jugoslaviji po pomembnosti prvi mož za Josipom Brozom, silovito razkrinkava komunistično tiranijo nad zasužnjenim ljudstvom.

Neresnemu pisanju „Rodne grude“ odgovarjamo le na izrecno željo nekaterih bralcev našega lista.

Že zadnjič smo naglasili, da nam Djilas v svoji knjigi ni nič novega povedal. Mi in z nami ogromna večina slovenskega naroda komunistično diktaturo poznamo vsaj tako dobro kot Djilas. Njegova knjiga je zanimiva in pomembna le zato, ker jo je napisal mož, ki je še včeraj bil vodilni član komunistične stranke Jugoslavije, a danes sedi v komunističnem zaporu.

Iz istega razloga je knjiga tudi v svetu vzbudila tako izredno pozornost.

V letu 1957. je Djilasov „Novi razred“ postal „bestseller“, t. j. najbolj povpraševana knjiga na ameriškem knjižnem trgu. To že nekaj pomeni. In razume se, da to ne more biti prijetno „Rodni grudi“, ki se trudi zmanjšati pomembnost knjige. Djilasovo delo je bilo iz angleškega izvirnika v kratkem času prevedeno v francoski, nemški, nizozemski in verjetno tudi v španski jezik.

Florent Peeters, belgijski univerzitetni profesor, kritično sledi Djilasovemu razmišljanju. Občuduje njegov pogum, mu priznava dobro poznanje marksizma, a se čudi, kako more pisatelj še smatrati Karla Marksa za velikega učitelja, ko pa v njegovih delih mrgoli očitnih protislovij.

Peeters smatra, da bo knjiga morda vendarle pripomogla k streznjenju tistih naivnežev na Zpadu, ki so vsak preračunani smehljaj komunistov že smatrali za dokaz njihove dobre volje.

Res je že skrajni čas, da Zpad dokončno spozna, da so v vrhovih komunizma ljudje, ki bedo narodov cinično izkoriščajo v nasičenju svojega lastnega pohlepa po bogastvu, časti in oblasti.

Pomembnost Djilasovega nastopa je dobro videl tudi Edvard Holperin, bivši dopisnik švicarskega „Neue Zürcher Zeitung“ v Beogradu, ki je napisal knjigo „Zmagoviti krivoverec“, pri čemer misli na Djilasovo borbo proti sovjetski nadvladi. Svoje delo, ki je iz nemškega izvirnika že prevedeno na angleški jezik, zaključuje s sledečo ugotovitvijo: „Tito je premagal Stalina. Toda resnični zmagova-

lec v borbi med titoizmom in stalinizmom je mož, ki so mu dogodki dokazali, da je imel prav: MILOVAN DJILAS, mož, ki zapuščen in ožigosan še vedno sedi v jugoslovanski jetniški celici.“

Tako govori o Djilasu svobodni svet in mi bi bili zares strahopetci („kukavice“), ako ne bi izseljeno Slovenijo po svojem listu o tem kratko sicer, a STVARNO obvestili. Mi živimo v SVOBODI in ta svoboda nam nalaga dolžnost, da ne molčimo, marveč da z govorjeno in pisano besedo branimo RESNICO in PRAVICO.

Da bodo gospodje pri „Rodni grudi“ še bolj začutili smešnost svojega početja, jim postrežemo še z vestjo, ki jo je 2. maja t. l. podal pariški radio.

„Razsodišče, v katerem so bili: član Francoske Akademije, Georges Duhamel, profesorja Courtin in Alquié, urednik Georges Altman, predstavnik „Kongresa za svobodo kulture“ Denis de Rougemont, dalje Henri Frenay, znana osebnost iz evropskega federalističnega gibanja, in častnikarja Remy Roure ter Suzanne Labin, je prisodilo Milovanu Djilasu za njegovo knjigo „Novi razred“ literarno „NAGRADO SVOBODE“ (Le prix de la liberté).

Razsodišče je oznanilo, da namerava iti na jugoslovansko veleposlaništvo v Parizu in naprositi jugoslovanske oblasti, naj izročé to nagrado (100.000 fr. fr.) Milovanu Djilasu, ki je že 18 mesecev v zaporu in ki je bil ravno zaradi te nagrajene knjige obsojen še na 6 let. Razsodišče izjavlja, da se bo zavzelo tudi za to, da bi bil Djilas izpuščen, da bi mogel nadaljevati svoje znanstveno in književno delo.“

Pa kaj bi v obrambo Djilasovega dela iskali dokazov samo v svobodnem svetu? Presenetljivo potrdilo za Djilasove navedbe dobimo tudi v pismu, ki ga je vodstvo komunistične stranke Jugoslavije poslalo vsem krajevnim organizacijam.

S tem pismom se med drugimi bavi tudi znani angleški častnikar David Floyd, ki je v Daily Telegraphu pod naslovom „Djilasove sence“ napisal:

„Omenjeno pismo gre v svoji kritiki jugoslovanskih komunistov mnogo dalje kot karkoli, kar je Djilas napisal v svoji knjigi „Novi razred“. In pismo je bilo očitno objavljeno po naročilu predsednika maršala Tita.

Ena od glavnih obtožb, ki jo pismo izreka proti strankinim funkcionarjem, je, da uživajo mnogo privilegijev. Kot primere navaja nakupe luksuznih avtomobilov – vedno ameriških – in njih uporabo za osebne potrebe; dajanje pogostnih in nepotrebnih daril in prirejanje banketov; nedovoljeno uporabo počitniških domov, ki so v prvi vrsti name-

njeni delavcem; gradnjo luksuznih stanovanj itd.

Pismo pravi, da je ideal mnogih komunistov: avtomobil, boljši od tistih, ki jih imajo drugi; stanovanja ali vila, opremljena v ameriškem slogu; dobra plača ter dobra jedača in pijača.

Tito se od Djilasa razlikuje samo v tem, da iz svoje kritike izključuje sebe in najvišje funkcionarje. Tito sam namreč ni sovražnik dobrih stvari, ki jih nudi življenje." (prim. „Pismo“, London).

*

Ob zaključku pa se želimo za hip ustaviti pri pregovoru, katerega navaja že „Rodna gruda“: „Povej mi, s kom hodiš, pa ti bom povedal, kaj si!“

Dobro! S kom hodimo mi?

Mi hodimo pot Kalvarije s slovenskim narodom. Naša pot je trnjeva, a častna in poštena.

Mi smo torej pošteni Slovenci!

Kaj pa Vi, gospodje, okoli „Rodne grude“?

S kom hodite Vi?

Z bolečinom v srcu ugotavljamo, da Vi hodite čisto drugo pot!

Vi hodite po gladki cesti, ki Vam jo je čez hribe zaslužjenega slovenskega delovnega ljudstva utrla komunistična partija. V našo žalost in v Vašo sramoto pripadate razredu, nad katerim Djilas izreka kruto obsodbo: „Kadar bo novi razred zgubil svojo oblast, kar se mora zgoditi, bo zaradi njegovega umiranja manj žalosti, kakor jo je bilo v preteklosti ob zatonu kateregakoli IZKORIŠČEVALSKEGA razreda!“

K-ov.

Pastirček na materini svatbi

En pastirček kravce pase
na zelenem travniku.

Mimo pride mlado dete,
mlado dete prav mlado.

Mlado dete ga povpraša:
„Kaj, pastirček, tukaj delaš?
V tvoji hiši svate imajo,
tvoja mati se možil!“

Ko pastirček domov pride,
stopi v hišo svatovsko.
Svate vse pozdravi,
svoje matere pa ne.

Svatje so ga vprašali:
„Katera pa je tvoja mati?“
„Moja mati je pa tista,
ki zeleni krancelj 'ma.“

„Če sem jaz tvoja mati,
naj se krancelj spremenil!“
Komaj je to izgovorila,
krancelj bil je spremenjen.

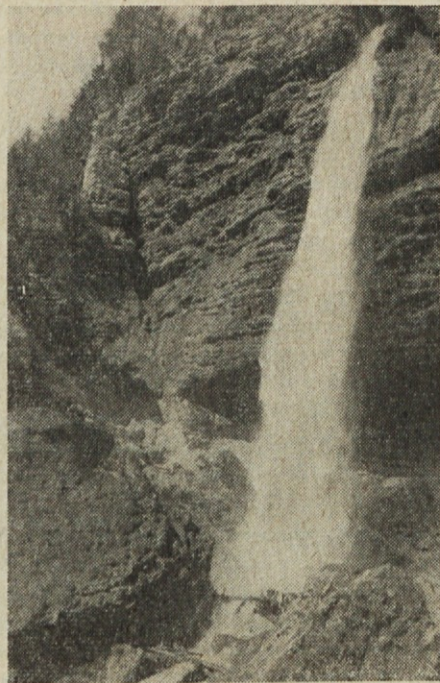
„Niste mene sam'ga imeli,
imeli ste še druga dva!“
pastirček reče materi
sredj svatovske hiše.

„Enega ste v vodo vrgli,
drugega ste svinjam dali,
mene ste pod klado dali,
tja pod klado bukovo.“

„Še zdaj vem, kaj ste govorili,
ko ste me pod klado deli:
„Hladen veter naj ti piše,
Marija tvoja mati bo!“

„Mim' je prišel stari možek,
ta je mene rešil,
ta se me je usmilil,
za pastirja me je dal.“

To narodno pesem smo izbrali izmed
tistih, ki jih nam je poslal K. F. iz
Francije.

Slap PERIČNIK v dolini Vrata pod Triglavom

Iz domovine

Iz Zagreba je prišla v Kranj obiskat sodnike Katica Poljak. Podala se je tudi na kranjsko pokopališče. Tedaj so se pripodili oblaki, iz katerih je švignila strela in jo ubila ob grobu lastne matere. — Sredi maja je pritisnila nenavadna vročina po naših krajih. Tedaj je v Medani pri Gorici utonil 13-letni otrok, ko se je kopal v potoku.

V Ajdovščini je začela obratovati nova tovarna testenin. Pozidali so tudi lani pogoreli kulturni dom. — Iz Idrije se čipkarstvo zadnja leta razširja tudi v okoliške kraje. To daje zaslužka nad 4400 ženam. Prodajajo jih predvsem v Italijo. — Hmeljske nasade so naredili sedaj tudi na Dolenjskem okoli št. Jerneja, Brežic, Metlike, Črnomlja. Urejajo tudi sušilnice za hmelj. — Pri Jerneji vasi so zajeli izvir Doblíčanke za črnomeljski vodovod. — Začeli so napepljevati elektriko v Škocijanske jame na Krašu. — Dogradili so most čez Savo pri Bledu.

Potniški promet na železnicah v Sloveniji je lani narastel na 32 milijonov potnikov (leta 1939 je bilo le 13 milijonov), tovorni promet pa na 14 milij. ton blaga (l. 1939 le 6 milijonov ton blaga). — Elektrifikacija napreduje počasi. — Iz Ljubljane do Ko-

čevja vozi potniški vlak kar tri ure. — Porušena postaja v Dobrepoljah že 13 let čaka na popravilo.

Spet so preuredili šole. Prej je imela vsaka vas že skoraj gimnazijo, pozneje so jih precej odpravili. Zdaj so se skoraj spet vrnili na nekdanji način šol: na obvezno osemletno šolanje v osnovnih šolah. Odslej bo v Ljubljani n. pr. le 7 gimnazij. — Na Dunaju so slovesno obnovili doktorsko diplomo, ki jo je dobil pred 50. leti kiščanski slovenski znanstvenik dr. Leonid Pita-m i c, ki je bil svoj čas jugoslovanski veleposlanik v Washingtonu in profesor tamkajšnje katoliške univerze. Naši rdečkarji so ga seveda leta 1945. izbrisali iz Akademije znanosti in umetnosti. — V Novi Gorici je tamkajšnja gimnazija še vedno v barakah. — V Kopru je huda stiska za stanovanja.

Znižal so telefonske tarife z Anglijo, Irsko in Švico. Tri minute telefonskega razgovora med Anglijo in Slovenijo stane zdaj 2040 din. — Na Črni prsti so postavili planinsko kočo. — V Clevelandu (USA) je umrl „leteči Slovenec“, ki je skozi dolgo let organiziral izlete in potovanja ameriških rojakov v Slovenijo.

Letos mineva 50 let, odkar so začeli kopati temelje za cerkev Lurške Matere božje

LOGARSKA
DOLINA —
med
Kamniškimi
planinami

v Rajhenburgu. — Neko predsednico partije so na sestanku prijeli, rekoč: „Tovarišica, ti praviš, da je pri vas vse v redu. Ali res ne veš, da nekí državni uradnik iz vašega kraja še hodi v cerkev? — Neki izseljenki je rekla sorodnica: „Dokler boš pri nas, snemi svetinjico Matere božje, ker drugače bi utegnili zaradi tebe imeti še neprilike...“ (Spet dva primera, kako v resnici izgleda verska svoboda, katero naši rdeči oblastniki često poudarjajo!)

Paviljon, ki ga je Jugoslavija naredila na svetovni razstavi v Bruslju, je kot zgradba lep, toda v njem se čuti praznota, tako da obiskovalci ne najdejo v njem, česar pričakujejo. Škoda zapravljenih priložnosti, saj bi lahko tujcem pokazali lepoto naših krajev, življenje v njih in našo stoletno borbo za obstoj. Monotona propaganda za socializem ne bo ničesar naučila svet. Pogrešamo tudi poudarka, da živi v Jugoslaviji več narodov. Da bi razstava pokazala neuklonljivo borbo ljudstva za ohranitev veré svojih očetov, tega od prirediteljev seveda ne moremo pričakovati. Slovenska molitev za preganjano Cerkev, slika cerkve na Blejskem otoku in Sv. Janeza ob Bohinjskem jezeru v paviljonu katoliškega življenja obveščajo

obiskovalce razstave, da mora pri nas Cerkev molčati. Jugoslovanska restavracija na razstavišču pa ljudem odlično postreže, seveda le za belgijske franke.

Zatorej resnično povem: slovenski deželi enake ne vem.

N a r o d n a.

ZIVELA SVOBODA!

Dne 17. maja so se vrnile v domovino z obiská pri svojih v tujini štiri slovenska dekleta. Na meji so jih do nagega slekli, jih pet ur zasliševali in jim vzeli vse, kar so jim prijatelji in svojci v tujini dali. (V tujini so živele ob suhem kruhu in vodi, da so lahko nesle kaj domov!) Rdeči cariniki so pokazali svojo „kulturnost“ tudi s tem, da so pred njimi zlili na tla lurško vodo, ki so jo imele s sabo.

Vsak kulturni človek se ob takem postopanju rdečih carinikov zgraža, slovenski izseljenci pa dvigamo odločen protest. Če bo treba, se bomo obrnili na pristojna mednarodna mesta!

M E D N A M I I Z S E L J E N C I

† *Marija Suprjaga*. — 10. aprila letos je v Stevens bolnišnici bolnišnici v Dublinu na Irskem umrla gospa Marija Suprjaga, roj. Kustec. Dva dni kasneje je bila pokopana na Dean's Grange pokopališču. Rojena je bila v Križevcih, a je večinoma živela izven domovine. Ni znano, kje so sedaj njeni sorodniki. R. I. P.

VAŽNO OPOZORILO: Naslednji blagoslov in sestanek v Londonu bo ob 5. popoldne v nedeljo 13. julija. V avgustu, ko bodo počitnice, oboje

odpade. Tako bo potem šele v septembru, t. j. 14. septembra, o čemer pa bo „Naša luč“ še sporočila.

Krsti: Na veliko noč (6. aprila) so krstili v Bargoedu *Sonjo Franciško Vesel*. — Dne 5. maja pa v cerkvi sv. Jožefa v Bedfordu *Vladimira Gmajner*. — Mnogo zdravja in sreče!

Blagoslovi domov: Še g. Žužek je blagoslovil *Borovnikovo* domačijo v Wirthworthu pri Rochdale. — V Dunstable, Beds, je bila blagoslovljena hiša *Alojza Rupnika*. — In v Lutonu dom družine *Edmonds*.

Kako je bilo na našem romanju v Lurdu? — Bilo je tako lepo, da je težko popisati. Dasi smo bili tam 6 dni, je bil ta čas pre-

kratek. Pri sv. mašah in v molitvah smo se poleg osebnih zadev spominjali tudi domovine in vseh Slovencev, raztresenih po širnem svetu. Pri povratku smo sklenili, da se bomo spet vrnili, čim bo mogoče.

Tudi za rojake na Angleškem je zanimiva knjiga „**HITRO ZNATI FRANCOSKO**“. Sestavljena je nalašč za izseljence. Naročite jo lahko tudi v Slovenski pisarni v Londonu.

AVSTRIJA

ASTEN. — V našem begunskem taborišču so se poročili lanski november in december naslednji slovenski pari:

Lubinič Milan in Hribar Darinka, Binderman Ferdinand in Serb Ema, Košir Ignac in Lukan Zdenka, Kobe Jože in Tušer Ivanka, Rajko Rudolf in Dragar Bernarda, Knap Karlo in Prisljan Frančiška, Gregelj Manjan in Šepec Zdenka, Berkovič Alojz in Berkovič Alojzija, Mihelič Jože in Kavš Frančiška, Ščurk Janez in Engel Jožefa, Klemenčič Janez in Zamernik Jožefa, Žunič Anton in Jankovič Neža, Jugovič Jožef in Muha Albina, Srb in Vlado in Testen Avguština, Radman Zlatko in Korošec Jožefa, Štrigelj Franc in Stojakovič Zorka.

Dne 8. decembra (lani) je prejelo prvo sv. obhajilo 21 slovenskih otrok. — Vseh rojakov v našem kraju je okrog 2000.

Pravijo, da je bilo pri nas, ko je veroučitelj vprašal malega Mirana: „Katera je peta božja zapoved?“ „Ne ubij!“ je odgovoril fantek. — „A katera je šesta?“ vpraša veroučitelj. — „Ne zakolji!“ se odreže Miran ...

LIEGE — LIMBURG

Drugo nedeljo v aprilu je Društvo sv. Barbare v *Eisdenu* priredilo prijeten družabni večer. Na programu je bila šaloigra „Kakršen gospod, tak hlapec“ in krajša igrica naših mlajših. Moški in mešani zbor sta pod vodstvom g. Vilija Rogelj zapela nekaj

narodnih pesmi. Naši „Slomškarji“ so za god krajevnega izselj. duhovnika zapeli „Zdravico“, nakar mu je g. Jože Globevnik v imenu vseh čestital ter mu izročil prav lepo darilo. Iskrena hvala vsem! — Igralci in pevci so želi zasluženje priznanje nabito polne dvorane. — Med prosto zabavo so navzoče presenetili „Veseli Slovenci“ iz Lindenheuvela na Nizozemskem. S svojo domačo muziko so navdušili vso dvorano. Iskrena jim hvala! Še jih želimo slišati!

Drugo nedeljo v majniku je društvo Slavček iz *Waterscheja* imelo svoj družabni večer. Na programu je bila igra „Svoje-glavček“, narodno petje v moškem in mešanem zboru pod vodstvom ge. Lojzke Novak in njenega moža g. Stanka, deklamacije in pesmice v počastitev naših mater, ki sta jih prav ljubko podala mala Cesarjeva Rozi in Novakov Tinček. — Prireditelji, tako igralci kot pevci, so se za nastop zelo skrbno pripravili in so bili nagrajeni z lepim obiskom in viharnim ploskanjem. Večer je potekel v prijetnem domačem razpoloženju.

CELJANI MED NAMI

V torek 20. maja nas je obiskal moški zbor iz Celja, ki ga vodi g. prof. Kunej. Zaradi prekratkega časa za organizacijo koncerta se ni več splašalo pošiljati pisanih vabil. Odbor društva „Slavček“ se je pridno zasukal in v naglici uredil vsaj najnujnejše za sprejem gostov. Tudi to, da je bil koncert določen na delovni dan, nas je navdajalo s tesnobo. A je vse lepo poteklo. Krajevni zastopniki naše skupnosti v tujini so drage goste pričakali na holandsko-belgijski meji. Medtem ko so se v Maaseiku urejevali dokumenti za zavarovanje avtobusa, je Društvo sv. Barbare goste povabilo na skromno okrepčilo v Knezovi kantini.

V Genku je polna dvorana s ploskanjem pozdravila prihod pevecv. V hipu so pevci s svojim mojstrskim podajanjem navdušili vse navzoče. Navdušenje se je stopnjevalo od pesmi do pesmi. Hoteli bi jih poslušati še in še. Res škoda, da taki krasni trenutki tako hitro minejo.

Nastop celjskega moškega zbora bo med rojaki ostal v najlepšem spominu. S svojo do popolnosti ubrano pesmijo so nam vsem pričarali košček domovine v tujini. Iskrena jim hvala in, če mogoče, na svidenje!

Omenimo naj še, da je goste-pevce in poslušalce v slovenščini pozdravil tajnik g. Aleksander Ackovič,

v flamščini pa g. predsednik Stanko Novak. Mali Novakov Tinček je s svojim pogumnim nagovorom ob izročitvi šopka g. pevovodji Kuneju vzbudil splošno odobravanje. V imenu celjskega moškega zbora je navzoče pozdravil predsednik zbora g. Jereb Bogdan, sodnik v Celju. Prireditev je zaključil krajevni izselj. duhovnik. — Iskrena zahvala in priznanje družinam, ki so goste sprejeli na brezplačno hrano in stanovanje!

*

Skozi ves majnik so se rojaki iz Eisdena v zelo lepem številu zbirali k *šmarnicam* v kapelici sredi kolonije. Naj Marija sama nagradi njihovo zvestobo!

Poroke: V Boirsu je g. Železnik Janez poročil gdč. Saren Maria Louise. G. Senica Leon je v Waterscheju poročil gdč. Decosemaker Angelo. V Zutendaalu je g. Flere Ivan sklenil zakonsko zvezo z gdč. Ivančič Milko. G. Valenčič Albin je v Glainu stopil v zakon z gdč. Lucin Zito. V Eisdenu sta si obljubila zakonsko zvestobo g. Dobosch Jožef in gdč. Pungeršič Slavka. Enako še nismo poročali, da je že v preteklem letu g. Mirko Marin sklenil zakonsko skupnost z gdč. Štefanijo Meško. K g. Kavšetu Antonu iz Winterslaga je dospela njegova žena ga. Francka, roj. Kalan, s katero se je poročil v domovini. Enako sta tudi gg. Jakoš Vinko in Romih Karel iz Zwartberga tako srečna, da sta uspela poklicati njune mlade družine iz domovine.

Vsem mladim parom naše iskrene čestitke! Bog jih blagoslovi!

Krsti: Mlado ognjišče g. Pušnika Vinka iz Winterslaga je razveselila hčerkica, ki so ji dali ime Jožica. Pri Marin-Meškovih v Waterscheju pa so dobili čvrstega naslednika in ga imenovali za Jožefa. — Čestitamo!

Bolniki: V Genku je bil operiran poživovalni sodelavec g. Špec Anton. Prav tam se zdravi g. Globevnik Anton. G. Mirka Marina še vedno muči roka, katero si je poškodoval v rudniku. G. Bizjak Ivan iz Jemeppe-a je že več kot leto dni v bolnici. — Vsem bolnikom pošiljamo posebne pozdrave z željo za njihovo zdravje.

Naši pokojniki: Smrt neusmiljeno redči naše vrste. V Eisdenu so umrli: G. Jan Slopšek, zaradi rudarske bolezni; g. Janez Krumbergar, zaradi raka; g. Franc Trinko, zaradi rudarske bolezni; pri prometni ne-

sreči je zgubil življenje g. Štefan Brezovšek. V Vuchtu je po dolgi bolezni vdano zaspala v Gospodu zgledna krščanska žena in zvesta članica slovenske skupnosti ga. *Marija Kladnik*, roj. Krumpačnik. V Seraingu je rak na želodcu razjedel življenjske sile še mladi in dobro poznani gospe *Jožefi Melihen*, roj. Rot iz Soške doline. — Vsem žalujočim izrekamo iskreno sožalje, za drage pokojnike in pokojnice pa bomo molili! Naj počivajo v miru!

CHARLEROI — MONS

Ko boste to brali, bo že mimo igra „Brat Sokol“ in prireditev našega pevskega zborja „Jadran“ v Gilly, kot lansko leto. — Po dolgih letih se je vrnil v domovino upokojeni rudar Ivan Metličar iz Fallisolle s svojo družino.

V okolici *Monsa* je zatisnil svoje oči 18. aprila v Harchies rojak Alojz Žbona, roj. 1903., Bate-Grgar na Goriškem, upok. rudar in kantiner. — V St. Antonius Brecht pri Anversu je v sanatoriju umrla mati Antonija Vičič, roj. Mravlje, doma blizu Pirske Bistrice na Krasu. Otroke zapušča doma, v Italiji, Franciji in Kanadi. — Naj počivata v miru! — V Eisdenu v Limburgu je popeljal pred oltar nevesto Marijo Odoš naš Ivan Luzarjev iz La Bouverie. Želimo mu obilo sreče.

Že marca so se poročili v Bruslju Vinko Karahotka in Sezarina Skandini, v Courcelles pa Lovrenc Hvalica in Lucia Fabiano. Srečno jim!

PARIZ

Sveta maša bo tudi v počitnicah vsako nedeljo ob petih popoldne v kapeli MONTCHEUIL, 3 rue de Sevres, métro: Sevres-Babylone. Enako tudi na praznik Marijinega vnebovzeta 15. avgusta.

PRVO NEDELJO V JULIJU, 6. JULIJA, NAS BO OBISKAL PREVZVIŠENI, KI BO DAROVAL SVETO MAŠO, PRED MAŠO PA BO SPOVEDOVAL. — VSI PARIŠKI IN OKOLIŠKI SLOVENCİ VABLIJENI!

POROKE: Primorska in Prekmurje sta si podala roko, ko sta 26. aprila stopila pred oltar **ROSIČ** Mirko iz Trsta in **ANTOLIN** Rozalija iz Beltincev. — Dne 10. maja je **MAROLT** Stanislav iz Št. Vida nad Ljubljano popeljal pred oltar **MATJAŠEC** Elizabeto iz Hotize v Prekmurju (toda ni je šel iskat v Prekmurje, njuni življenjski poti sta se srečali v Parizu). — Dne 25. maja sta se poročila dva iz Primorske: **KLANJŠČEK** Jože iz Bat in **PAHOR** Roza iz Opatjega sela. — Dne 31. maja sta si objubila zvestobo dva Primorca, čigar družini sta morali v tujini iskati kruha: **VERGAN** Feliks in **FRANK** Olga.

Vsem novoporočencem kličemo: Vso srečo na vaši novi poti!

KRSTI: 13. aprila sta po krstu postali članici svete Cerkve **HRVATIN** Dolores in **SINKOVEC** Agata.

ODHOD V NOVO DOMOVINO: Dne 12. maja je odšla v Avstralijo družina **MOLAN**, doma iz Rakeka, na binkoštno nedeljo zvečer pa **BAŠA** Alojzij in **LUDVIK** Anton, par dni za njima pa **LOVREČIČ** Virgillij in njegova žena Viktorija.

ODHOD V VEČNO DOMOVINO: V noči od 29. na 30. aprila je umrl zadet od srčne kapi **ZUPANČIČ** Alojz iz Črešnjic pri Novem mestu. 7. maja je bil cerkveni pogreb v St. Antoine des Quinze-Vingt, pokopan pa je na pokopališču v Thiais, kjer v tujini čaka vstajenja. 11. maja je bila skupna slovenska maša, darovana za pokoj njegove duše.

Na Veliko noč je gdč. Katici **KRAMPAČ** umrla njena mati Terezija, gdč. **SLOSU** Elizabeti pa 22. aprila v Dolenju na Primorskem tudi njena mati Ana. — Gdč. **VUČKO** Emi je pred kratkim v Alzaciji umrla njena sestra Roza.

Za vse smo pri slovenski službi božji molili in darovali zanje sveto mašo, težko prizadetim pa izrekamo svoje iskreno sožalje. Katica Krampač se v imenu cele družine Krampač najlepše zahvaljuje vsem v domovini, ki so lajšali zadnje dni njene matere in jo spremili k zadnjemu počitku; prav tako se zahvaljuje vsem, ki so v tujini ob tej boli izkazali sočutje. Enako zahvalo izraža Slosu Elizabeta v svojem in svoje družine imenu.

SV. MAŠA ZA UMRLE SLOVENCE IN PROSLAVA ZA UBITE DOMOBRANCE

Slovenska sveta maša 1. junija je bila darovana za vse Slovence, ki so izgubili življenje med vojno.

Pobitih domobrancev smo se še posebej spomnili v lepi proslavi po sveti maši, ko smo se z govorom, recitacijami in pesmijo spomnili tistih 12 tisočev slovenskih mož in fantov, ki so v juniju 1945 bili na zverinski način pobiti in vrženi v jame v kočevskih gozdovih, pri Hrastniku, Teharjih in drugod, kjer njihova izmaličena trupla čakajo večnega vstajenja.

Naj bi njihova žrtev bila plodno seme za pravo svobodo naše domovine, da bo Slovenec Slovence čimprej kot brat bratu!

LOIRET

Dne 24. maja sta se poročila v Tivernonu **HORVAT** Štefan in Hajdinjak Marija. Naše čestitke!

CREUSE in PUY-DE-DOME

Pismeno boste obveščeni, kdaj bo sveta maša in obisk Prezvzišenega.

MARSEILLE-NICE

Dne 19. aprila sta se poročila Ivan **FERJANČIČ** in **RENAR** Marija, oba doma iz Goč na Primorskem, 26. aprila pa **AMBROŽIČ** Ivan iz Vrhopolja in **ŽGAVC** Marija iz Budanj. Obakrat je poročal Monseigneur Kerec. — Obema novoporočencema naše iskrene čestitke.

OB NEMŠKI MEJI

IZ NAŠE PISARNE:

Od zadnjega poročila so v lepi pomladanski dobi stopili pred oltar sledeči *ženini in neveste*, prijavljeni tukajšnjemu slov. župnemu uradu: 19. aprila: prva slo-

V NEMCIJI ALI FRANCIJI

ima sina, v Ameriki pa hčerko — **Ivan GROS**, 7. februarja 1958 v Ljubljani umrli rojak, ki je svoj čas iz Francije odšel (zaradi nesporazuma v hiši) borit se za rdeč v Španijo. Žena mu je menda umrla. Če kdo ve za naslov njegovih otrok, naj bo tako dober in sporoči upravi NL v Celovec, ker bi njegov brat in sestra v Ljubljani radi poznali in vedeli za otroke, če še žive.

venska poroka pred oltarjem Matere božje iz Brezij v Habsterdicku: Slavko Plahuta in Alojzija Žnidaršič. Po težki življenjski borbi, neumornem delu in z živo vero sta pokleknila pred dobro nebeško Mater, da si izprosita Njen in Njenega Sina blagoslov. — Hrvatska rojaka Milan Milanović in Ljuba Luketić iz Morhange sta 21. aprila sklenila cerkv. zakon v merlebaški župni cerkvi. — Dne 22. aprila sta prišla Dalmatincec Knezović Peter in Leko Ilka iz Bosne iz Longwy in v lepi župni cerkvi v Aumetzu sklenila sv. zakon. — Dne 26. aprila: Rotar Štefan, predsednik našega cerkvenega zbora „Slomšek“ v Merlebachu, si je izbral za družico Marijo-Joželino Jakše iz Cité Créhange ter v krasni novi cerkvi omenjenega kraja pokleknil s svojo nevesto pred oltar v navzočnosti rudarjev in zastopnikov direkcij, kjer sta zaposlena. Oba govorita dobro slovensko, francosko in nemško, oba sta pevca in vneta častilca Matere božje!

Dne 3. maja: Deželak Wendel-Jules, rojen že v Franciji, in pred kratkim od doma došla Otilija Škruba sta prihitela iz župnije Hochwald v Merlebach ter se poročila pred oltarjem. — Dne 12. maja: Znani šofer Jožef Kotar je tudi povedel nevesto Margareto-Ano Hackenholz v merlebaško cerkev, da si z zakramentom sv. zakona pridobi božjega varstva in blagoslova. — Pridni čevljar Bernard Rehar je bil drugi, ki je prejel (1. junija) zakrament sv. zakona z Marijo-Titjano Bavčar pri Marijinem oltarju v Habsterdicku. Komaj sta prišla sem, sta si s pridnimi rokami že postavila svojo hišico ne daleč od Marijine božje poti.

O drugih porokah prihodnjič. Omenjene poroke je opravil slovenski župnik. Vsem, pa tudi onim, ki našemu župnemu uradu niso bile prijavljene, želim, da bi jim pomladansko sonce in pomladansko cvetje razveseljevalo njihovo življenje še dolgo let! Vsi ženini in neveste, vsi mladi možje in žene, zidajte svojo srečo na močnem temelju sv. vere, obračajte se zaupno za pomoč v vsem svojem življenju k Materi božji in Njenemu Sinu Jezusu!

Krsti: Z veseljem občudujemo lepe rožice na vrtovih naših rudarjev, ki so pognale v aprilu in majniku, z veseljem pozdravljajo naše družine male otročiče, ki so jih botri prinesli v tem času k sv.

krstu: 20. aprila v Merlebachu Stanislav-René, sin ko **Maksa Goričana in Rene-Cecilije Abel.** — 25. maja: Gvido-Guy Zins v Freyminu, sin **Jurija in Fani,** roj. **Šinkovec.** — Dne 1. junija je bil krščen v romarski cerkvi v Habsterdicku Paskal Doberšek, sin **Alberta Doberšek in Viktorije Kališnik.** — Dne 8. junija je bil v koloniji Jeanne d'Arc sv. krst Bajc Sibile, hčerke **Bajc Pepita in Rose-Marie Littig.** Tem prijavljenim in tudi drugim neprijavljenim želimo vso srečo v življenju!

POGREBI: Tako radi bi vedno imeli v pomladanskem času samo sonce, pa so se nagrmađili večkrat oblaki. Imeli smo točo, viharje, plohe, temo. Z žalostjo so se napolnila srca rojakov, ko so jim odšli v večnost njihovi dragi:

Dne 13. aprila *špendel* **Marjeta,** pokopana v *Freyminu* 16. 4. — 8. maja: **Albin Banič.** Ravno se je pripravljala, da gre na izlet, ko je 56 let starega rudarja zadela kap. Zapušča svojo skrbno ženo. Pokopana 10. maja v *Freyminu.* — 29. maja: 8 mesecev stara deklica, *hčerka Alojzije Štamcar,* poročene Kubjak, pokopana v *Creutzwaldu.* — 3. junija: 76 let stara mati *Uršula,* roj. *Ferliš,* ki se je proti pričakovanju hitro poslovlila od svoje drage *Hermine* (poročene Flis) in *Marije* (poročene Novy), rojena v *Pečivju* pri *Teharjih,* pokopana 5. 6. v *Creutzwaldu.*

Vsem tem in neprijavljenim želimo iz srca srečno večnost, sorodnikom pa izražamo globoko sožalje!

Naša pisarna je še vedno prava borza dela. Podnevi kot ponoči trkajo na vrata *novodošli rojaki.* Kdor dobi tu delo, naj piše svojim prijateljem in znancem, naj ne hodijo v svet, če nimajo ne papirjev ne denarja ne zagotovila za delo! Onim, ki so pa že tu, pa kličem iz dna srca: *Otresite se nevere oziroma verske brezbrižnosti,* ki nam med tukajšnjimi katoličani dela *le sramoto;* pomislite, da človek ni samo kos gnilega mesa, ampak da vsak nosi v sebi dragoceno dušo, ki človeku daje šele pravo vrednost! Ne bojte se pogledati v globino svoje duše, mislite na svojo verno mater in očeta, ki so v vseh težavah zajemali silno moč in pravo modrost edino le v globoki veri! Domačini vas začudeno gledajo, kako hodite mimo cerkve, s spoštovanjem pa go-

voré o onih, ki znajo svoj korak usmeriti tudi v cerkev k službi božji!

Vsem pa, ki čitajo naš list „Naša luč“, želim vse dobro, zdravja, moči, veselja, sreče in božjega varstva ter blagoslova!

Slov. župnik *Stanko Grims iz Merlebacha.*

LEPI SPOMINI NA PRVI MAJNIK

Na stotine in stotine oči je v jutru prvega majnika uprlo prvi svoj pogled v nebo: Kakšno vreme bo danes? Bilo je izredno lepo! Hvala Bogu! Gremo k Mariji v Habsterdick. Avtobusi že stojijo 7 velikih polnih avtobusov je prihitelo tja, 26 osebnih avtomobilov in motornih koles je blagoslovil monsignor Zupančič popoldne pred kapelo Matere božje, 520 podobnic je bilo razdeljenih samo dopoldne pri slovenski sv. maši, čez sto sv. obhajil je bilo podeljenih, z veseljem smo poslušali krasne besede msgr. V. Zupančiča pri slovenski sv. maši in enako g. V. Zaklja, izseljenskega duhovnika iz Belgije, pred popoldansko pobožnostjo.

Dopoldne je pel slovesno slovensko sv. mašo zbor „Slomšek“, Ob 11. uri so naše pridne pevke iz Habsterdicka zapele najlepše Marijine ljudske pesmi, popoldne pa je cela cerkev odgovarjala pri petih litanijah Matere božje 5 slovenskim duhovnikom iz raznih krajev.

Marijin oltar je bil lepo okrašen, za kar so skrbele naše dobre gospe iz Habsterdicka. Vse, kar je bilo na oltarju, so darovi naših rojakov, prti, rože, sveče (10 jih gori vedno). Kupili smo tudi svoje svečnike za 24.000 frankov. Tako smo pokazali, da medtem, ko jo brezverska usta preklinjajo, mi ljubimo, častimo Marijo in z vsem zaupanjem prihajamo k Njej!

Vsem se zahvalim, sbratom, rojakom, sodelavcem in pevkam, vsem, ki so do 100 km daleč prišli tešči, da so pri Mariji prejeli Jezusa v svoje srce!

Z nepozabnimi vtisi, z veselim srcem, s tolažbo v duši, smo nato napravili še majhen izlet v naravo, potem pa smo se ločili z željo, da se drugo leto zopet vidimo! Bog nam daj to!

S. Gr.

LUKSEMBURG

Na Belo nedeljo smo se tukajšnji rojaki spet zbrali skupaj v družbi s č. g. Molitorjem, ki skrbi za nas. Nekateri smo si pomagali s kmetov v tovarno. Udeležili smo se 11. maja tudi znamenite luksemburške procesije v čast Matere božje. Žal je bilo vreme slabo.

GLADBECK. — Vedno manj nas je, kar je starih izseljencev. Spet je zgrabila smrt v naših že redkih vrstah in sicer sledeče rojake:

V začetku januarja je umrl rojak *Franc Zapušek*. Bolehal je dolga leta na rudarski bolezn (kamen na pljučih) do starosti 62 let. — V začetku februarja je umrla vdova gospa *Terezija Kolar*, roj. 6. 9. 1868. v Celju. Dosegla je skoraj 90. leto življenja. — Tretji, ki nas je zapustil, je rojak *Johan Jazbec* v začetku marca. Bil je dolgoletni zastavonoša našega rudarskega Društva sv. Barbare. Imel je 76 let. — Za sklep tega imenika pridružimo še vdovo gospo *Ivano Berlec*, roj. Resnik dne 24. 12. 1880. v Loku. Umrla je 14. aprila letos.

Vsem želimo večni mir in pokoj, sorodnikom pa izrekamo globoko sožalje.

J. Dobravec

DÜSSELDORF. — 9. maja je na Bavarskem preminul dr. *Andrej Druškovič*, slovenski advokat, ki je imel v našem mestu svojo pisarno. Rajni je bil pregnan s Štajerskega in je umrl v starosti okoli 70 let.

Rajnemu bralcu „Naše luči“ daj Bog večni pokoj, njegovi gospe, ljubiteljici naše domovine, pa iskreno sožalje.

JUBILEJ NAŠEGA VELIKEGA PRIJATELJA

Dne 13. junija je slavil č. g. župnik *Hegenkötter* v Twistedenu pri Kvelaerju svoj zlatomašniški jubilej. Ta gospod se je iz ljubezni do naših rudarjev in njihovih družin naučil slovenski in se dolga leta brigal za naše ljudi. Nedavno je tudi obiskal v njihovo veliko veselje več krajev, kjer žive naši fantje in je s svoje strani pomagal, da so končno tudi porurski Slovenci dobili stalnega domačega dušnega pastirja.

Č. g. Hegenkötterju kliče »Naša luč« v imenu slovenskih izseljencev: Na mnoga leta! Bog Vas živi naš dragi prijatelj!

Dne 20. aprila so bili povabljeni pevci ZVONA, folklorna skupina in VESELI SLOVENCİ v WEERT(L), kjer so nastopili pred tamkajšnjimi učenkami ter učenci SREDNJIH ŠOL.

O tem zelo uspelem nastopu piše č. s. m. Justina OSU iz Weerta:

Dragi mi slovenski bratje in sestre! Ne morem drugače, kot da se vam še enkrat prav prisrčno zahvalim za vse, kar ste nam nudili minulo nedeljo. Izključno use tisto, kar sem občutila jaz osebno in česar z besedo povedati ne morem, ne znam in ne smem. Povem vam le, da tukajšnja dvorana še nikdar ni doživela toliko in tako neskaljenega veselja. Učiteljstvo in predstojniki, mladina in gostje, vsi so polni hvale, občudovanja, priznanja in spoštovanja. Visoko ste dvignili ugled slovenskega naroda in domovine! — Kam or pridem in kogar srečam, govori o vas; godba, da je bila edinstvena; peli da ste kot slavčki in dovršeno; plesali in rajali brezhibno ter razstavljali prave bisere slovenske ročne umetnosti!

Občudujejo vašo pridnost, požrtvovalnost, vztrajnost, prijaznost, nežno rahločutnost, posebno pa dostojnost in razigrano veselost. Naša slovenska pesem — da je rajska, godba zdrava, plesi čisti, vezenine očarljive!

Tukajšnji zavod zna ceniti vso daljnosežnost vašega kulturnega življenja in vam želi božjega blagoslova tudi v zasebnem življenju pri težkem poklicnem delu. Sestre in bratje! Čuvajmo narodne svetinje! Ljubimo materini jezik in ostanimo Slovenci, zvesto vdani Bogu in narodu!

Vedno vaša s. Justina.

Dne 4. maja smo imeli na Sittarderweg v HEERLENU pri Mariji Pomagaj slovesno otvoritev ŠMARNIC; navzočih je bilo okoli 150 rojakov. Takoj nato je bila v

dvorani igra DIVJI LOVEC, ki je zelo dobro izpadla v zadovoljstvo vseh navzočih. Naši mladi in tudi stari igralci so pokazali mnogo dobre volje. Posebno nas je zabaval „vaški revček Tonček“ (Robekov ml.). Mnogi želijo, da bi igro ponovili. Vsem igralcem pa se skupnost lepo zahvaljuje za lepe urice naše domače kulture in zabave.

Dne 18. maja pa je bil za nas višek prireditve letošnjega leta. Pri nas so namreč peli pevci KOMORNEGA MOŠKEGA ZBORA iz Celja. Dvorana na Sittarderweg je bila nabito polna (ca 350 ljudi!). Na odru z BLEDOM v ozadju in GORENJSKO HIŠO ob strani so pevce prijateljsko pozdravili pevci ZVONA; deklica in fantek v narodni noši pa sta jim podala za spomin šopek 24 tulipanov (24 pevcev) in rudarsko svetilko. Posebne omembe vredno je petje žalostinke na grobu pokojnega p. Teotima. Tako se je tudi domovina oddolžila NJEMU, ki je nad 25 let gojil med Slovenci našo materino govorico in pesem. Domovina, hvala ti za nepristransko priznanje!

Dne 1. junija pa je bil v Hoensbroeku slovesni zaključek Šmarnic ter nato prireditev MATERINSKEGA DNEVA. Prireditev je dobro izpadla, čeprav je bilo bolj malo zanimanja od strani onih, katerim bi bile take prireditve najbolj potrebne. Vsem tistim pa, ki smo bili navzoči ter smo zraven tega še pridno sodelovali, naj bo v tolažbo to, da smo zopet storili svojo dolžnost s počastitvijo živih ter s spominom mrtvih mater. Posebna zahvala pa naj velja tistim, ki so se v enem mesecu udeležili in sodelovali pri VSEH TREH PRIREDITVAH (igra, koncert, materinski dan!).

Dne 15. junija so pevci ZVONA odbrzeli v jasni in vroči dan obetajoče jutro. Pred 8. uro smo si že ogledali znameniti MONSCHAU v Eiflu ter imeli ob 8,15 v lepem kraju Heimbach sv. mašo v milostni kapeli pred 500 let starim kipom Žalostne Matere božje. Med sv. mašo smo peli slovenske pesmi, ki so vzbujale pozornost domačinov in turistov. Takoj nato smo se odpeljali v GEMÜND, kjer so se nekateri šli kopat in igrati, drugi pa ogledovat mesto. Po obilnem kosilu smo nato v vročem popoldnevu zapuščali Eifel ter se vozili ob reki Ahr v

skoraj enako lepi AHRTAL; v *Altenaru* smo si nato ogledovali mesto ter opazovali lepe, mnogo grozljiva obetajoče vinske gorice. V *Mayschossu* smo si vsi skupaj ogledali še vinsko klet in marsikateri izmed nas si je poželet rujnega vinca, posebno onega iz 13.000-litrskega soda. Zadnja naša postaja je bila v DÜRENU, kjer smo se s svojimi muzikanti zabavali pozno v noč. Za slovo smo lepemu dnevu zapeli *Studenček na tujem* ter *Slovenska zemlja, zemlja krasna* in hoteli s tem *Nemcem* povedati, da je pri njih lepo, a pri nas v SLOVENIJI še lepše.

Vse te lepe dneve NAŠE SKUPNOSTI spremljajo tudi dnevi žalosti in trpljenja. V tem času so bolehal: *Škorec* (operacija), ga. Žlajpah; Us in *Breza*.

Bilo pa je tudi par rojstev z bolečinami, ki pa so se spremenile v veselje. Tako v družini KROPIVSEK ml.ŽELEZNIK, katerim se je rodil sinček TONČEK, ter pri ULAGOVIH v Hoensbroeku, kjer so dobili hčerko.

Ribe in volk

Čevljarški pomočnik je iskal delo. Tako pride nekega dne k nekemu mojstru in ga prosi, da bi ga vzel pod streho vsaj čez zimo in mu dal delo. Mojster mu nevoljno odvrne: „Ne potrebujem lenuhov v zimskem času, ker nimam posebnega dela.”

Ko ga pa pomočnik le še prosi in mu pravi, da bo z vsem zadovoljen, ga končno mojster vzame.

Vsak dan, za zajtrk, za kosilo in za večerjo mu mojstrova gospodinja postavi na mizo kuhan fižol. Tako mine teden, mesec in dva, in pomočniku je fižola že polno grlo.

Pa se nekoč pri kosilu opogumi in reče: „Kako, da mi vedno kuhan fižol dajete jesti?” Mojster ga ježno pogleda in mu odgovori: „To ni fižol, to so ribe in ti, lenuh, če ne boš takoj rekel, da so to ribe, tedaj se mi lahko takoj izgubiš.” Pomočnik vidi, da je trda in da mora še potrpeti in mu s težkim srcem odgovori: „So ribe, ali male...!”

Minula je zima. Dela je bilo spet vsepovsod. Tu di hrana in plača se je izboljšala. Mojster se je začel bati, da bi ga pomočnik zapustil. Seveda je to pomočnik dobro vedel. Tako nekega dne pomočnik opazi na strehi mačka, ki se greje na soncu. Pokliče mojstra in mu pravi: „Poglej na strehi volka, ki se greje. Mojster se mu nasmeje in mu odvrne: „Kakšen volk! Ne vidiš, da je to maček?”

Da slovenski rod na tujem še ne bo izumrl, sta nam pôrok še dve „ohceti”. Na binkoštno soboto sta si obljubila večno zvestobo pred Bogom *Gril Cili* in *Robek Anton*, zadnjega maja pa pred svojim izseljenjskim duhovnikom — zastopnikom Cerkve in Boga: *Centrih Lojzka* in *Deželak Janez*. Obema paroma kličemo: Na mnoga zvesta in zato srečna leta!

Pred nami (ko to pišemo) je v juniju še ogled *svetovne razstave* v Bruslju; romanje k Mariji Pomagaj v HEERLENU (13. julija ob 6 zvečer s sv. mašo in litanijami M. b.) in odhod v *domovino s Slovenija transport-om*, ki bo odpeljal rojake iz *Achena* dne 1. avgusta ob 9 zvečer ter jih zopet pripeljal nazaj 23. avgusta ob 10. dopoldne. Vsem rojakom *turistom* na *Nizozemskem* in po ostali Evropi, želimo mnogo zadovoljnih, sončnih in zdravih dni v domovini.

Na srečno snidenje doma in zadovoljen povratek med nas!

Tedaj pa mu pomočnik odgovori: „Če ne boš takoj rekel, da je to volk, tedaj si me zadnjič videl.”

Mojster še enkrat ponižno pogleda na mačka in reče: „Je volk, ali majhen, čisto majhen...!”

JAT.

VINO, ŽGANJE, ALKOHOL

— V vinu utone več ljudi kot v morju.

— Skozi krčmo pelje pot v bolnišnico, v sirotišnico in ječo.

— Alkohol podi razum iz glave, denar iz žepa, zdravje iz telesa.

— Žganje je voda smrti.

Za kratek čas

Pijanec se po dolgih ovinkih znajde pred vrati svoje hiše. Začne iskati po žepu ključ. Namesto ključa potegne iz žepa cigaro. „Vidiš,” si pravi, „namesto cigare sem pokadil ključ!”

Če bo tekla. — Ves zadihan priteče Jože na postajo k blagajni. Medtem ko mu blagajnik daje listek, vpraša Jože: „Če tečem, ali bom še ujel brzovlak?” — „Odvisno je od tega, kako boste tekli. Brzovlak je odpeljal že pred petimi minutami.”

(Nadaljevanje z 2. strani ovitka)

Belgija: Stanko Osterc, Liege; Lojze Košorok, Glain; Franc Alif, Lodelinsart; Ivan Omerzu, Lodelinsart; Danila Rušt, Charleroi; Milan Gregorc, Neufvilles; Ivan Gorjan, Eisdien; Štefan Toš, Tournai; Tončka Pagon, Gilly; Leopold Tratnik, Charleroi; Elizabeta Bogataj, Winterslag; Laura Tratnik, Flenu; Marija Derčar, Beringen; Francika Žafran, Fontaine l'Ev.

Francija: Slavko Štrukelj, Genvilliers; Antonija Rože, Tucquegnieux; Fanika Golja, Jarny; Ludovik Budna, Jeanne d'Arc; Henri Hočevnar, Creutzwald; Karlo Hrovatin, Versailles; Antonija Turšič, Creutzwald; Jean Mertuk, Millencourt; Franc Slavic, Mont St. Agnan; Janez Požlep, Aumetz; Marica Jereb, Audun le T., Pavla Jerina, Lourches.

Nemčija: Franc Zorčič, Nürnberg; Franc Zapušek, Nürnberg; Anton Kozinc, Forstinning.

Nizozemska: Ana Britovšek.

Točna rešitev uganke se glasi: Krava, rebra, Istra, Sotla, tobak, Urban, Jurij, Elija, veter, slika, testo, Agata, Laško: *Kristus je ustal.*

Pri žrebanju smo vzeli v poštev za prvih sedem knjižnih nagrad popolnoma točne rešitve. Tri knjižne nagrade je pa žreb podelil med ostale, ki so po eno od besed zamenjali z enakovredno svojo besedo, kot je povedano zgoraj. Dve rešitvi nista bili pravilni.

Za nagrade so bili izžrebani: Ciril Svete in Jožica Basso iz Anglije, Antonija Turšič, Pavla Jerina in Janez Požlep iz Francije, Lojze Košorok, Marija Derčar in Štefan Toš iz Belgije, Cilka Kranjc iz Avstrije in Franc Zapušek iz Nemčije.

Vsem ostalim pa čestitamo za poslano pravilne rešitve in za njihovo ljubezen do slovenskih knjig.

UREDNIŠKI KOTIČEK

J a t. — Prejeto objavimo ob priložnosti.

Avstralija, Corrimal: Smo sprejeli. Lepo pozdravljamo.

Francija, Slavic Franc: Slovenske radiooddaje so povedane v Družinski pratiki 1958, a je nimamo nobene več, ker je pošla.

NOVE PLOŠČE

Založba BARCLAY je izdala ploščo (Nr. 76025), kjer naš rojak Emil Davor poje celo vrsto narodnih pesmi iz raznih predelov Jugoslavije, med drugimi tudi slovensko SPOMLAD PRAV LUŠTNO JE.

Pri založbi ACROPOLE pa je izšla plošča „Chants yougoslaves“ (Emil Davor), kjer je na sporedu tudi slovenska HRIBČKI, PONIŽAJTE SE.

SKLAD „NAŠE LUČI“

ob stoletnici lurških dogodkov:

V čast Lurške Matere božje objavljamo posebne darove poleg naročnine „Naše luči“, da bi lahko močno svetila:

Franc Kosmač, Forbach, Mlle, Francija 500 ffrs. — Draškovič Milan, Bridgeport, Conn. USA 2 dol. — Štefan Toš, Tournai, Belgija 20 bfrs.

Vsi za „našo luč“, „Naša luč“ za vse!

ČESTITAMO!

Od „Družabne Pravde“ (dvomesečnika, ki v tem letu v Argentini praznuje 10-letnico svojega socialnega dela v izseljenstvu), smo prejeli prijazno pozdravno pismo, ki nas je v resnici razveselilo. V eni prihodnjih števil „Naše luči“ se želimo nekoliko več pomuditi ob teh vztrajnih in idealnih socialnih delavcih, ki so ponos slovenskega izseljenstva.

Za sedaj jim k lepemu jubileju samo čestitamo ter jim tudi v bodoče želimo mnogo uspehov na področju krščansko socialne delavnosti.

Živeli!

Odgovorni urednik: Dr. Janko Hornböck. — Založba Družbe sv. Mohorja. — Tisk: Tiskarna Družbe sv. Mohorja. — Vsi v Celovcu. — Printed in Austria.